

V. JURISPRUDENȚĂ ÎCCJ

- ABSTRACT

RIL

With regard to the work of the High Court of Cassation and Justice (Panel on the appeal in the interest of the law), four acceptance decisions were handed down concerning: Law 101/2016 and Art. (3) of Law no. 208/2022; Code of Civil Procedure, Law no. 304/2022 on Judicial Organisation; Law no. 95/2006 on Health Care Reform, republished, with subsequent amendments and additions, in force until 31 August 2015 - the date of republication of the law; Law no. 302/2004 on international judicial cooperation in criminal matters.

HP

In relation to the activity of the High Court of Cassation and Justice (the Panel regarding the settlement of certain legal matters), one decision were delivered regarding: GEO no. 59/2000 on the status of forestry personnel.

RIL

DECIZIA ÎCCJ (COMPLET RIL) NR. 11/2023 (M. OF. NR. 753/18.08.2023): ART. 53 ALIN. (1) ȘI (1[^]1) DIN LEGEA NR. 101/2016 ȘI ART. V ALIN. (3) DIN LEGEA NR. 208/2022

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 11/2023	Complet RIL	Art. 53 alin. (1) și (1 [^] 1) din Legea nr. 101/2016 și art. V alin.	<i>Competența materială de soluționare a litigiilor privind executarea</i>

(M. Of. nr. 753 din 18 august 2023)		(3) din Legea nr. 208/2022	<i>contractelor de achiziții publice înregistrate pe rolul instanțelor după intrarea în vigoare a modificărilor aduse Legii nr. 101/2016 prin Legea nr. 208/2022, respectiv după data de 10.09.2022, aparține secției de contencios administrativ și fiscal a tribunalului.</i>
-------------------------------------	--	-----------------------------------	---

În M. Of. nr. 753 din data de 18 august 2023 s-a publicat **Decizia ÎCCJ nr. 11/2023 privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 53 alin. (1) și (1¹) din Legea nr. 101/2016 și ale art. V alin. (3) din Legea nr. 208/2022.**

Obiectul recursului în interesul legii

Art. 53 alin. (1) și (1¹) din Legea nr. 101/2016

„(1) Procesele și cererile privind acordarea despăgubirilor pentru repararea prejudiciilor cauzate în cadrul procedurii de atribuire, precum și cele privind executarea, anularea, nulitatea, rezoluțiunea, rezilierea sau denunțarea unilaterală a contractelor se soluționează în primă instanță, de urgență și cu precădere, de către secția de contencios administrativ și fiscal a tribunalului în circumscripția căruia se află sediul autorității contractante sau în circumscripția căruia are sediul social/domiciliul reclamantului, prin completuri specializate în achiziții publice, în termen de 45 de zile.

(1¹) Litigiile și cererile care decurg din executarea contractelor administrative și cele care decurg din rezilierea, rezoluțiunea, denunțarea unilaterală sau încetarea anticipată a contractelor de achiziție publică din motive independente de autoritatea contractantă se soluționează în primă instanță, de urgență și cu precădere, de către secția civilă a tribunalului în circumscripția căruia se află sediul autorității contractante sau în circumscripția în care își are sediul social/domiciliul reclamantului.”.

Art. V alin. (3) din Legea nr. 208/2022

„(3) Prevederile prezentei legi se aplică procedurilor de atribuire inițiate după data intrării sale în vigoare”.

Decizia ÎCCJ (Complet RIL) nr. 11/2023

Prin **Decizia nr. 11/2023, ÎCCJ (Complet RIL) a admis recursul în interesul legii** formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Cluj și, în consecință, a stabilit că: **„În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 53 alin. (1) și (11) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune**

de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor și ale art. V alin. (3) din Legea nr. 208/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr. 98/2016 privind achizițiile publice, Legii nr. 99/2016 privind achizițiile sectoriale, Legii nr. 100/2016 privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii, precum și a Legii nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, competența materială de soluționare a litigiilor privind executarea contractelor de achiziții publice înregistrate pe rolul instanțelor după intrarea în vigoare a modificărilor aduse Legii nr. 101/2016 prin Legea nr. 208/2022, respectiv după data de 10.09.2022, aparține secției de contencios administrativ și fiscal a tribunalului”.

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET RIL) NR. 10/2023
(M. OF. NR. 740/11.08.2023): ART. 142 ȘI 144 DIN C. PROC. CIV.,
COROBORATE CU ART. 59 DIN LEGEA NR. 304/2022
PRIVIND ORGANIZAREA JUDICIARĂ**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 10/2023 (M. Of. nr. 740 din 11 august 2023)	Complet RIL	Art. 142 și 144 din Codul de procedură civilă, coroborate cu cele ale art. 59 din Legea nr. 304/2022 privind organizarea judiciară	<i>Cererea de strămutare, de competența curții de apel, a unui proces aflat în etapa apelului sau a recursului se soluționează în compunerea prevăzută de lege pentru stadiul procesual respectiv.</i>

În M. Of. nr. 740 din data de 11 august 2023 s-a publicat **Decizia ÎCCJ nr. 10/2023** referitoare la recursul în interesul legii privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 142 și 144 din Codul de procedură civilă, coroborate cu cele ale art. 59 din Legea nr. 304/2022 privind organizarea judiciară.

Obiectul recursului în interesul legii

Codul de procedură civilă

„Art. 142

(1) Cererea de strămutare întemeiată pe motiv de bănuială legitimă este de competența curții de apel, dacă instanța de la care se cere strămutarea este o judecătorie sau un tribunal din circumscripția acesteia. Dacă strămutarea se cere de la curtea de apel, competența de soluționare revine Înaltei Curți de Casație și Justiție. În cazul cererilor de strămutare întemeiate pe motivul de bănuială legitimă vizând calitatea părții de judecător la o instanță din circumscripția curții de apel competente, precum și al celor vizând calitatea de parte a unei instanțe din circumscripția aceleiași curți, competența de soluționare revine Înaltei

Curți de Casație și Justiție. Cererea de strămutare se depune la instanța competentă să o soluționeze, care va înștiința de îndată instanța de la care s-a cerut strămutarea despre formularea cererii de strămutare.

(2) Cererea de strămutare întemeiată pe motive de siguranță publică este de competența Înaltei Curți de Casație și Justiție, care va înștiința, de îndată, despre depunerea cererii instanța de la care se cere strămutarea.

(3) La primirea cererii de strămutare, instanța competentă să o soluționeze va putea să solicite dosarul cauzei”.

„Art. 144

(1) Cererea de strămutare se judecă de urgență, în camera de consiliu, cu citarea părților din proces.

(2) Încheierea asupra strămutării se dă fără motivare și este definitivă.

(3) Instanța de la care s-a cerut strămutarea va fi încunoștințată, de îndată, despre admiterea sau respingerea cererii de strămutare”.

Legea nr. 304/2022 privind organizarea judiciară

„Art. 59

(1) Cauzele date, potrivit legii, în competența de primă instanță a judecătoriei, tribunalului și curții de apel se judecă în complet format dintr-un judecător, cu excepția cauzelor privind conflictele de muncă și de asigurări sociale.

(3) Apelurile se judecă în complet format din 2 judecători, iar recursurile, în complet format din 3 judecători, cu excepția cazurilor în care legea prevede altfel”.

Decizia ÎCCJ (Complet RIL) nr. 10/2023

Prin **Decizia nr. 10/2023**, ÎCCJ (Complet RIL) a admis recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Cluj și, în consecință, a stabilit că: „În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 142 și 144 din Codul de procedură civilă, coroborate cu cele ale art. 59 din Legea nr. 304/2022 privind organizarea judiciară, cererea de strămutare, de competența curții de apel, a unui proces aflat în etapa apelului sau a recursului se soluționează în compunerea prevăzută de lege pentru stadiul procesual respectiv”.

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET RIL) NR. 14/2023
(M. OF. NR. 724/07.08.2023): ART. 178 ALIN. (1) LIT. C
ȘI ART. 180 ALIN. (1) LIT. B) DIN LEGEA NR. 95/2006
PRIVIND REFORMA ÎN DOMENIUL SĂNĂTĂȚII**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 14/2023 (M. Of. nr. 724 din 7 august 2023)	Complet RIL	Art. 178 alin. (1) lit. c) și art. 180 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, forma în vigoare până la data de 31 august 2015 - data republicării legii	<i>Funcția de manager de spital public persoană fizică/șef de secție din spital public este incompatibilă cu cea de administrator al unei societăți dintre cele prevăzute de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.</i>

În M. Of. nr. 724 din data de 7 august 2023 s-a publicat Decizia ÎCCJ nr. 14/2023 referitoare la admiterea recursului în interesul legii privind interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 178 alin. (1) lit. c) și art. 180 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, forma în vigoare până la data de 31 august 2015 - data republicării legii.

Obiectul recursului în interesul legii

Art. 178 alin. (1) lit. c) și art. 180 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății

„Art. 178

(1) *Funcția de manager persoană fizică este incompatibilă cu: (...) c) exercitarea oricărei activități sau oricărei alte funcții de manager, inclusiv cele neremunerate;*”.

„Art. 180

(1) *Funcția de manager persoană fizică este incompatibilă cu:*

b) exercitarea oricărei activități sau oricărei alte funcții de manager, inclusiv cele neremunerate;”.

Decizia ÎCCJ (Complet RIL) nr. 14/2023

Prin **Decizia nr. 14/2023**, ÎCCJ (Complet RIL) *a admis* recursul în interesul legii declarat de Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție și, în consecință, a stabilit că: **„În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 178 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale art. 180 alin. (1) lit. b) din același act normativ, forma în vigoare până la data de 31 august 2015 – data republicării legii, funcția de manager de spital public persoană fizică/șef de secție din spital public este incompatibilă cu cea de administrator al unei societăți dintre cele prevăzute de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare”**.

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET RIL) NR. 8/2023
(M. OF. NR. 702/01.08.2023): ART. 301 DIN LEGEA NR. 302/2004
PRIVIND COOPERAREA JUDICIARĂ INTERNAȚIONALĂ
ÎN MATERIE PENALĂ**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 8/2023 (M. Of. nr. 702 din 1 august 2023)	Complet RIL	Art. 301 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală	<i>Temeiul juridic al calculului termenului de prescripție a executării în cazul sancțiunilor pecuniare reprezentând amenzi penale sau administrative aplicate de autoritățile din statele membre ale Uniunii Europene și recunoscute prin hotărâre judecătorească de către instanțele române este fie dispoziția din Codul penal, fie dispoziția din Codul de procedură fiscală, în funcție de natura sancțiunii.</i>

În M. Of. nr. 702 din data de 1 august 2023 s-a publicat Decizia ÎCCJ nr. 8/2023 referitoare la recursul în interesul legii privind interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 301 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală.

Obiectul recursului în interesul legii

Art. 301 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală

„Art. 301 – Legea care guvernează executarea

Fără a aduce atingere dispozițiilor art. 302, executarea hotărârii este guvernată de legea română în același mod ca în cazul unei pedepse pecuniare aplicate de o instanță

judecătorească română. Numai autoritățile române au competența de a decide asupra procedurilor de executare și de a stabili toate măsurile legate de aceasta, inclusiv motivele de încetare a executării”.

„Art. 302 – Înlocuirea pedepsei pecuniare

Dacă executarea unei hotărâri nu este posibilă, fie total, fie parțial, autoritatea judiciară română de executare poate dispune înlocuirea amenzii, în condițiile art. 63 sau 64 din Codul penal”.

Decizia ÎCCJ (Complet RIL) nr. 8/2023

Prin **Decizia nr. 8/2023**, ÎCCJ (Complet RIL) a admis recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, în consecință, a stabilit că:

„1. În aplicarea și interpretarea unitară a art. 301 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, temeiul juridic al calculului termenului de prescripție a executării în cazul sancțiunilor pecuniare reprezentând amenzi penale sau administrative aplicate de autoritățile din statele membre ale Uniunii Europene și recunoscute prin hotărâre judecătorească de către instanțele române este fie dispoziția din Codul penal, fie dispoziția din Codul de procedură fiscală, în funcție de natura sancțiunii;

2. Data în raport cu care începe să curgă termenul de prescripție a executării în cazul sancțiunilor pecuniare aplicate de autoritățile din statele membre ale Uniunii Europene și recunoscute prin hotărâre judecătorească de către autoritățile române este data rămânerii definitive a hotărârii pronunțate de autoritățile din statele membre prin care s-a aplicat sancțiunea pecuniară”.

HP

DECIZIE ÎCCJ (COMPLET DCD/C) NR. 42/2023
(M. OF. NR. 767/24.08.2023): ART. 25 TEZA A II-A
DIN O.U.G. NR. 59/2000

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 42/2023 (M. Of. nr. 767 din 24 august 2023)	Complet DCD/C	Art. 25 teza a II-a din O.U.G. nr. 59/2000	<i>Dreptul la acordarea indemnizației lunare neimpozabile în cuantum de 30% din salariul mediu brut pe economie este suficient de bine determinat în lipsa elaborării unui regulament sau unor norme metodologice referitoare la condițiile și criteriile de acordare a locuințelor de serviciu pentru personalul silvic.</i> <i>Sintagma „în localitatea în care își desfășoară activitatea” se referă la localitatea în care se află sediul structurii organizatorice din cadrul instituției angajatoare nominalizate ca loc de muncă.</i>

În M. Of. nr. 767 din data de 24 august 2023, s-a publicat Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 42/2023, în materie civilă, privind interpretarea și aplicarea art. 25 teza a II-a din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000.

Înalta Curte a statuat că dreptul la acordarea indemnizației lunare neimpozabile în cuantum de 30% din salariul mediu brut pe economie este suficient

de bine determinat în lipsa elaborării unui regulament sau unor norme metodologice referitoare la condițiile și criteriile de acordare a locuințelor de serviciu pentru personalul silvic.

Sintagma „în localitatea în care își desfășoară activitatea” se referă la localitatea în care se află sediul structurii organizatorice din cadrul instituției angajatoare nominalizate ca loc de muncă.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Art. 25 teza a II-a din O.U.G. nr. 59/2000

„Art. 25

Personalul silvic care nu deține locuință personală în localitatea în care își desfășoară activitatea beneficiază de locuință de serviciu, de protocol sau de intervenție, după caz. În cazul în care acest lucru nu este posibil, personalul silvic beneficiază de o indemnizație lunară neimpozabilă în cuantum de 30% din salariul mediu brut pe economie”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD/C) nr. 42/2023

Prin Decizia nr. 42/2023, ÎCCJ (Complet DCD/C) a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel Suceava – Secția de contencios administrativ și fiscal și, în consecință, a stabilit că:

„În interpretarea art. 25 teza a II-a din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, dreptul la acordarea indemnizației lunare neimpozabile în cuantum de 30% din salariul mediu brut pe economie este suficient de bine determinat în lipsa elaborării unui regulament sau unor norme metodologice referitoare la condițiile și criteriile de acordare a locuințelor de serviciu pentru personalul silvic.

În interpretarea și aplicarea art. 25 teza a II-a din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, sintagma «în localitatea în care își desfășoară activitatea» se referă la localitatea în care se află sediul structurii organizatorice din cadrul instituției angajatoare nominalizate ca loc de muncă”.